
MINNEORD

LEGELIVET

REIDUN FØRDE

DAG BRUUSGAARD

METTE BREKKE

Vår kollega og venn Åsa Rytter Evensen døde fredelig 6.11. 2015, 73 år gammel, etter lengre tids sykdom. Hun startet sin medisinske karriere i barne- og ungdomspsykiatrien, men gikk snart inn i allmennmedisinen og arbeidet på Røa som allmennlege, senere også som bydelsoverlege, inntil hun gikk av med pensjon. Åsa hadde også en akademisk karriere som stipendiat og senere som førsteamanuensis ved Institutt for allmennmedisin ved siden av sin praksis. Hun var en av de første som hadde en slik delt stilling i akademien. På den måten ble hun særdeles godt kvalifisert som underviser for studenter og helsepersonell og brakte allmennmedisinen nærmere morgendagens leger.

I 1981 mottok hun H.M. Kongens gullmedalje for sitt arbeid med boken *Helsestasjonen og familien med det nyfødte barn*, der hun var medforfatter. I 1988 tok hun doktorgraden på et arbeid om sykehjemssøkere. Hun var en ettertraktet foredragsholder i ulike fora over hele Norge. Som formidler av vanskelige og til dels tabubelagte emner som kvinnehelse, kvinnelig seksualitet, samliv og styrking av kvinneperspektivet i medisinen var Åsa enestående. Hun kombinerte sin foredragsvirksomhet med utstrakt formidling i mediene.

I nesten 30 år hadde hun en egen og svært populær spalte i ukebladet Kvinner og Klær, hun skrev i avisene og deltok i ulike fjernsynskanaler. Åsa var uredd og torde si det som det var. Så fikk hun også en fortjent folkehelsepris fra Nasjonalforeningen for folkehelsen i 2003.

Ved siden av å være sentral i oppbyggingen av faget allmennmedisin, blant annet som medredaktør og medforfatter av den første læreboken i faget og som medredaktør av tidsskriftet Utposten, publiserte hun flere populærvitenskapelige arbeider, særlig om sex og samliv.

Åsas store kapasitet inkluderte også kultur og friluftsliv. Hun likte å reise og ikke minst å bevege seg utendørs både på fjellet og ved sjøen. I mange sammenhenger fremhevet hun at også mennesker over middagshøyden kan ha gode og aktive liv og samliv. Vi, som kjente Åsa både som kollega og venn, sørger over at hun ikke fikk det lange og aktive livet vi, og hun, hadde håpet på.

Åsa var en sjelden blomst. Ærlig, modig, klok, varm, morsom, alltid klar for sosiale sammenkomster og med en til tider uforståelig energi. Det var bestandig glede rundt Åsa. Hun klarte å stå oppreist under motsetninger som kompromissløse krav til kvinners rettigheter samtidig som hun forbeholdt seg retten til å være forfengelig og jålete. Hun brydde seg om folk! Ikke minst gjaldt dette hennes pasienter. Hun sa ofte at det er farligere å ha dårlig selvfølelse enn høyt kolesterolnivå!

Vi kjenner oss privilegerte som har fått dele viktige deler av livet med Åsa. Våre tanker går til Stein, Marianne og Tore og deres familier, som hun var så stolt av.

Publisert: 26. januar 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.1237

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2025 Lastet ned fra tidsskriftet.no 22. desember 2025.